

BÓLKUR F

Tekstur: Jákup Mørk

21 STEYP HEVUR LIONEL MESSI lyft saman við liðfelögunum í Barcelona. Hann hefur skotið 313 mál í 379 dystum, og hefur met sum mest skorandi spælarin í söguni hjá felagnum.

HÓAST HANN FÝRA FERÐI R ER KOSIN HEIMSINS BESTI SPÆLARI, SO RØKKUR LIONEL MESSI FRAMVEGIS IKKI Á MÁL Í SAMANBERINGINI VIÐ MARADONA

MESSI ER IKKI MARADONA

Ert tú úr Argentina, lágvaksin, lámur og enntá somikið góður fótbóltsspælarin, at 10-talið mest sum sjálvvirkandi verður sett á ryggin, so er ikki lógið, at sammetingarnar við Maradona fylgja við.

Tann »nýggi Maradona« er fleiri ferðir útnevndur, og eingin hefur oftari enn Lionel Messi fingið stemplið á seg. Ikki færri enn fyra ferðir er Messi kosin besti spælarin í heiminum, og hann er heiðraður mest sum óteljandi ferðir fyri fótbóltsbrøgd síni. Og sjálvur Maradona segði – tá hann var landsliðsvenjari – at »Messi er mín Maradona«

Hann hefur enntá eisini »skallað« eitt mál við hondini, og bara eina viku undan hesum skeyt hann framúrskarandi mál, har hann rak av egnari hálvu fram við fleiri móttstøðumonnum, áðrenn hann sendi kúluna í kassan. Við bert einari viku ímillum gjørdi hann soleiðis Maradona kynstrið eftir, um vit tosa um tey bæði gitnastu málini hjá Maradona. Og kanska eisini tey gitnastu í HM-søguni.

Trupulleikin hjá Messi er, at meðan hann gjørdi tey bæði nevndu málini í liga-dystum móti meðal-góðum liðum í sponsku La Liga, so gjørdi Maradona tey innan fyri fyra minuttir í einum og sama dysti. Fjórðingsfinaluni í 1986 móti hataðu figgindunum úr Onglandi. Gloymið alt um rivalisering millum Argentina, Brasil og Uruguay. Bretland er landið, sum Argentina fram um alt vil vinna

á. Tað var bretska venjarin, sum á sinni rópti argentinsku spælararnar fyri dýr, og tað vóru bretar, sum á sinni noktaðu at geva Argentina ræðið á Falklandsoyggjunum, og ístaðin fóru í beinleiðis kríggj við Argentina. Hetta bert trý ár undan HM-kappingini í 1986.

Fjórðingsfinalan í 1986 var so øgiliga nógv meira enn bara ein fótbóltsdystur fyri Argentina, og einki handrit kundi skapt eina betri dystargongd enn tað sama. Tá Maradona við hondini skoraði, prógvaði hann fyrst og fremst, at hann var til reiðar at gera alt tað, sum var loyvt – og eisini eitt sindur meira – í royndunum at basa bretum. Og við seinna málinum vísti hann, at hann var heimsins besta spælarin. Við níggu bóltneringum skoraði hann tað, sum av mongum verður mettt sum vakrasta málið í HM-søguni.

Og næstu vikuna staðfesti Maradona sína støðu sum tann einasti spælarin, ið veruliga tolar at verða sammettur við Pelé. Hvør teirra var tann besti, eru minst tvær meiningar um. Men tað kann staðfestast, at við Maradona á odda vann eitt annars meðalgott argentinskt landslið HM-heitið. Og hesa ferð uttan hjálp frá einum korrúptum hernaðarstýri, sum fyri alt í verðini vildi syrgja fyri sigrinum á heimavølli. Eitt hernaðarstýri, sum fekk sín stóra part av skuldini, tá illgitingar vóru um risa-

sigurin hjá Argentina á Peru í 1978, og sum tryggjaði teimum vegin í finaluna. Hesa ferð var tað fótbólturin, Maradona og so eisini Guds hond, sum var í fokus.

Og fyrr enn Messi hefur vunnið HM-heitið, vilja fólk í heimlandinum ikki somikið sum tosa um eina sammeting við El Diego. So kann Messi hava vunnið nógv so nógv annað enn tað, sum fall Maradona í lut. Hann kann seta tey met í málskjóting, sum honum lystir. Hann kann skikka sær nakað nógv betur uttan fyri vøllin, og hann kann spæla dreymafótbólt við Barcelona. Tað ræður um at vera tann besti, júst tá tjóðin hefur tørv á tí, og tað hefur Messi ikki megnað enn.

STERK HM-SØGA Á BALKAN

Bosnia-Hersegovina er helst sterkasta fótbóltstjóðin av teimum londum, sum spurdust burtur úr, tá jugoslaviska lýðveldið skrædnaði.

Og her hefur Bosnia-Hersegovina nakað at liva upp til. Gaman í vann Jugoslavia ongantíð HM, men ikki færri enn sjei ferðir spældi landið seg til tey seinastu átta í endaspælinum. Seinasta ferðin var í 1990, tá liðið spældi framúr vakran fótbólt, men kortini mátti lúta

fyrí argentinskum brotsspørkum í 1/4-finaluni.

Og so hefur Bosnia-Hersegovina eisini nakað at prógva í mun til søguna. Við bronsuni í 1998 vísti Kroatia, at teir so sanniliga dugdu at standa á egnum beinum, og eitt av fremstu málunum hjá Bosnia-Hersegovina er, at landsliðið skal standa seg betur, enn nakað av fyrrverandi jugoslavisku lýðveldunum hefur gjørt.